

Egenskab. — Det gjaldt nu om, at de Mennesker i vort Land, der forstod Tidens Bud, fandt sammen i et positivt Samarbejde om den nye Tids Opgaver paa Trods af alle tidligere politiske Dogmer. For et nyt Folkefællesskabets Danmark laa *Opgaverne* lige for: Bekæmpelse af Arbejdsløsheden ved en Forøgelse af vore Produktioner, der maatte finansieres ved, at det offentlige stillede de nødvendige Kreditmidler til Raadighed; Afskaffelse af Dobbeltstillinger i Stat og Kommune vilde ogsaa give Arbejdsløshedens Bekæmpelse et godt Skub fremad. Endvidere burde Toldlovgivningen tages op til grundig Revision med det Formaal at bekæmpe Varefordyrelsen, hvilket ogsaa burde ske gennem en virkelig Prisstopp-Foranstaltning. Rentepolitikken maatte lægges om, og man kom heller ikke uden om en Løsning af Jordspørgsmaalet; til en Begyndelse maatte offentlige Foranstaltninger sideordnes med en Grundstigningsskyld, der hindrede, at Fællesskabets Indsats gik i private Lommer. Regeringen havde nok Sagkundskab og Haandkraft til Raadighed, men manglede øjensynlig god Vilje og Haandelag. Derfor maatte det være et billigt Forlangende at kræve den udskiftet.

I Tilknytning dels til verserende Rygter om Dannelse af *en ny Regering*, dels til det fremsatte Ønske om Afholdelse af *Valg* udtalte *Statsministeren* den 15. November (F. Sp. 560—61):

»Jeg benytter Anledningen til at udtale, at hele Regeringen staar paa parlamentarisk Grund. Rigsdagen kan ikke lukkes ude fra Deltagelse i Dannelsen af Ministerium, og der er ingen i den samlede Regering — heller ikke Landets Konge —, som nærer noget Ønske om at handle uden om Rigsdagen. Der findes i Øjeblikket en lovlig Regering, og skal den ændres, maa det ske paa lovmæssig Maade, følgende dansk parlamentarisk Statsskik. — Som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har udtalt, er det Kongen, Regeringen og Folkerepresentationen, der giver Treklangen i vor Forfatning. Disse tre Elementer maa virke sammen, og naar det sker, staar man paa Forfatningens Grund. Forfatningen, som Rigsdagens Medlemmer har lovet at holde, kan ikke tilsidesættes, men den kan ændres. En Ændring kræver imidlertid ikke blot Folkerepresentationens, men ogsaa Folkets Tilslutning, og der forefindes ikke nogen anden *lovlig* Vej for dem, der ønsker nye Former for den danske Stats Liv.

I denne Sammenhæng vil jeg nævne et Ønske, som i Gaar blev nævnt, Ønsket om et Valg. Det er i og for sig en særdeles tiltalende Tanke, men som et æret Medlem i Gaar sagde: Det er en stor Ulejlighed at paalægge Befolkningen,